

ЖУРНАЛ ВИЗНАНО ПЕРЕМОЖЦЕМ КОНКУРСУ "СВІТОЧ ПРІДНІПРОВ'Я"

ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ ЩОМІСЯЧНИК

ВИХОДИТЬ 3 ЛИПНЯ 1991 р.

БОРИСТЕН

2022 рік

№ 11(372)

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ, ПУБЛІЦИСТИЧНИЙ
ТА НАУКОВО-ПОПУЛЯРНИЙ ЩОМІСЯЧНИК

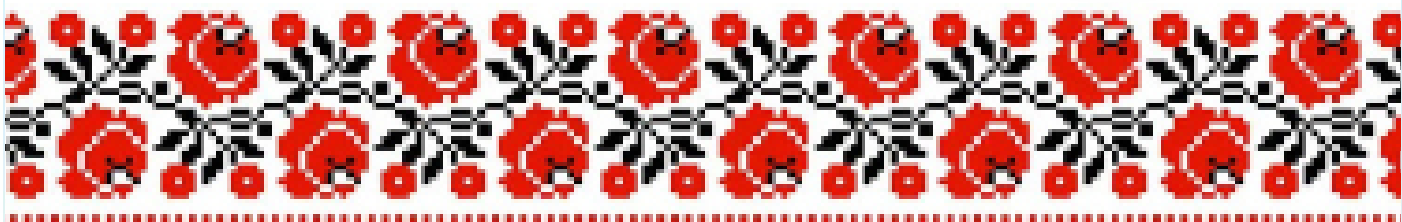
Вручено відзнаки імені **Івана Багряного**. Як це було – читайте в цьому номері щомісячника!

“У всіх народів мова – це засіб спілкування, у нас це – фактор відчуження. Не інтелектуальне надбання століть, не код порозуміння, не першоелемент літератури, а з важкої руки Імперії ще й досі для багатьох – це ознака націоналізму, сепаратизму, причина конфліктів і моральних травм. Людина розмовляє рідною мовою, а на неї озирються...”

“Нації вмирають не від інфаркту, спочатку в них відбирають мову”

Ліна Костенко

«Бористен (Борисфен)» – незалежний і недержавний український науково-популярний щомісячник, який висвітлює наукові, культурні, соціальні, історичні події. Видавцем і засновником часопису є Дніпровська міська громадська організація «Товариство шанувальників журналу „Бористен“», голова правління письменник і видавець Фідель Сухоніс.

Видавець: Дніпровська міська громадська організація «Товариство шанувальників журналу „Бористен“», НТУ „Дніпровська політехніка”

Серія КВ, реєстр. номер 16084-4556 ПР. Рік видання двадцять перший. Постановою президії ВАК України від 9 квітня 2008 року за № 1-05/4 журнал внесено до переліку наукових фахових видань України, у яких можуть публікуватись основні результати дисертаційних робіт з історії, філології, політичних наук, мистецтва та культурології.

Редакція не завжди поділяє думку авторів і не несе відповідальності за недостовірність опублікованих даних. Редакція не несе відповідальності перед авторами і/або третіми особами і організаціями за можливу шкоду, нанесену публікацією статті. Редакція має право скоротити матеріал без згоди автора. Редакція сплачує гонорари тільки за матеріали, які замовлені авторами.

Адреса журналу «Бористен»: Адреса редакції
а/с № 791, 49008 м. Дніпро, Україна
Телефон: (050) 340 - 28 - 27

e-mail: fidelsukhonis@gmail.com

У США: Bahriany Foundation, Inc. 19669
Vil- la Rosa Loop, Fort Myers,
FL 33967, USA

З релігійних справ у США та Канаді: Mr. V.
Babanskyj, 74 Oakrige, Watchung, N.J.
07069, USA;

У Румунії : Ritco Virgil STR. 1 Decembrie 7.
Bloc 19 Sc B. Ap. 8 8885 Macin Jud. Tulcea
Ro- mania;

У Бразилії: Спільні плани Wira Selanski,
Rua General Glicer- io, 400 apt.701,
22245-120

Rio de Janeiro, RJ
Brazil, Telefax (00-55-21) 2556-5517

У Ізраїлі: Svitlana Glaz, Arie Rubin, 18V,
Lod, Israel

У Польщі: Juri Hawryluk, skr. poczt. 55, 17 –
100 Bielsk Podlaski, Polska

У США: Raisa Chejlyk.
4000 S. Biscayne Dr. #213
North Port, FL. 34287.

Електронні версії журналу borysten.com.ua

Долучайтесь до нас у соцмережі

[facebook.com/borysteninfo](https://www.facebook.com/borysteninfo)

Верстка/дизайн
журнал *“CatArt”* 🐾 🐾

Папір офсетний.
Друк цифровий

Видавець ФОП Кучугурний Ю.М.
м.Дніпро, вул. Воскресенська, 11
Свідоцтво про державну реєстрацію
№2 224 000 0000 073863 від 06.09.2010.

Щомісячник,
наклад:
1500 примірників

ДОРОГІ ЖЕРТВОДАВЦІ!

В Україні лютує війна і навіть складно описати що ми нині переживаємо. Багато людей вірять в нашу перемогу. Нам потрібно переломити ворога. Це важке завдання, це потребує часу й надлюдських зусиль. Але у нас немає альтернативи – це про нашу незалежність, про наше майбутнє, про долю всього українського народу.

Тому наш низький уклін тим, хто допомагає сьогодні Україні встояти у цю важку днину. Найперше добродію Василю Стану (Boston, MA.,) за шість пачок продуктів для наших захисників. І рівнозначно велике спасибі цьому добродію за пожертву на видання нашого часопису.

А так само добродійкам Тетяні Ясинській (Silver Spring, MD.,) та Лідії Брантон (Menifee, CA.,), які так само подбали про харчування бійців ЗСУ.

Отож, як завжди будемо вдячні за Ваші пожертви на проекти щомісячника «Бористен», котрі ласкаво просимо спрямовувати на адресу нашого представництва у США:

Bahriany Foundation, INC.
19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL., 33967
USA

Ми щиро вдячні Вам за допомогу історичній Батьківщині у боротьбі з Московією. Слава Україні! Героям слава!

Влас. Інформ.

----- Зміст -----

Стор.1 Адреси доброти
Стор.2 ДО
300-річчя ГРИГОРІЯ
СКОВОРОДИ
Стор.3 Офіційним
рядком
Стор.4 Сім'я з України в
Польщі
Стор.5-6 Великий Син
Великого Батька
Стор.7 Слово редактора
Стор.8 Життя журналу
Стор.9-12 Вручено

відзнаки імені Івана
Багряного
Стор.13 Кросворд
Стор.14 Лада Рослицька
у Дніпрі!
Стор.15-17 Поміч на
Збереження Рідної
Мови
Стор.18-19 Віршоване
слово
Стор.20 - 25 Наша
Церква (додаток)

Долучайтесь до нас у
соцмережі
facebook.com/borysteninfo

Ще більше цікавої
та актуальної
інформації на
нашому сайті
borysten.com.ua

"Актуально"

ДО 300-РІЧЧЯ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ

Придніпровська державна академія будівництва та архітектури (ПДАБА) попри технічний статус приділяє велику увагу як гуманітарній освіті так і розвитку досліджень в культурологічній царині. На мою думку, це відбувається у великій мірі завдяки ініціативі керівництва. Ректор Микола Савицький та проректор Галина Євсєєва сповна розуміють значення духовної сфери у житті ВНЗ. Особливо за умов жорстокої війни з фашистською Московією.

Наприкінці листопада в стінах академії відбувся "Круглий стіл" з нагоди 300 -ця з дня народження Григорія Сковороди. Він пройшов у режимі як онлайн так і офлайн. Було цікаво, пізнавально, творчо.

Клята війна породила дефіцит на спілкування з цікавими особистостями. Тому так подвійно була приємна ця зустріч. Мав за честь репрезентувати на імпрезі як голова Дніпропетровську обласну організацію НСПУ.

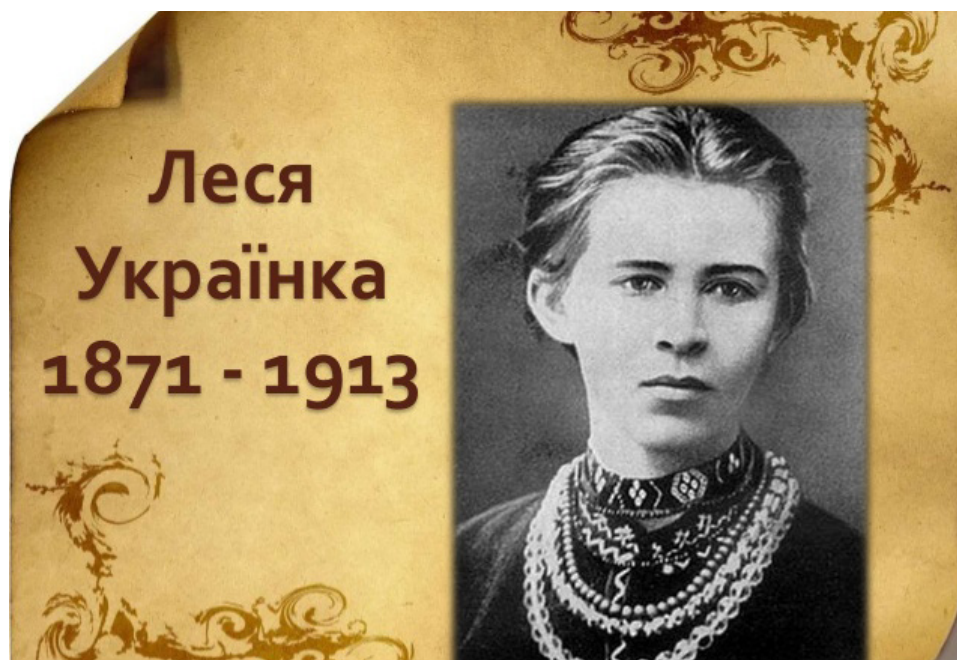
Довідка: 3 грудня 2022 року виповнюється 300 років з дня народження Григорія Сковороди. Видатний український філософ-містик, богослов, поет, педагог, можливо, і композитор літургійної музики. Мав значний вплив на сучасників і подальші покоління своїми байками, піснями, філософськими творами, а також способом життя, через що його називали «Сократом».

Навчався в Києво-Могилянській академії (вищої освіти не здобув). Філософські погляди Сковороди присвячені головним чином етиці. Власної філософської системи не створив. Не був лояльним до церковної та світської ієрархії, відкидав будь-який примус, не любив церковних ритуалів, віддаючи перевагу особистій духовній свободі. Від 1769 року вів життя самотника й мандрівного філософа; мандрував переважно по Слобожанщині. Тоді ж почав писати філософські діалоги й трактати, в яких біблійна проблематика переплітається з ідеями платонізму та стоїцизму. Головним сенсом людського існування вважав самопізнання.

Фідель Сухоніс,
шеф-редактор журналу "Бористен"

Заява

Письменники Дніпропетровщини з великою приємністю сприйняли звістку про появу в Дніпрі проспекта імені Лесі Українки і висловлюють міській владі всіляку підтримку в цьому питанні. Досі, з радянського часу лише маленька вулиця в Амур-Нижньодніпровському районі в приватному секторі на лівобережжі носила ім'я поетеси. За спогадами матері письменниці Олени Пчілки, Леся Українка ще дівчинкою разом з сестрами і братами побувала з ініціативи матері у нас на Кодацькому порозі Дніпра. Крім того, останні слова вмираючої Лесі були адресовані до Лоцманської Кам'янки, у Катеринославі... Тим часом тут її сестра далекого 1918 року видала окремими виданнями цінні твори Лесі.

Родина Косачів, з якої походить Леся, мала з нашим краєм тривкі зв'язки. У Катеринославі в 1910-1921 рр. жила молодша Лесина сестра Ольга Косач-Кривинюк, яка працювала патронажним лікарем у Лоцманській Кам'яниці, опікувалася знедоленими дітьми, у вільний час займалася з ними народними узорами й відтак зберегла добру пам'ять про себе. До Ольги часто приїздила мати Олена Пчілка, сестри Лесі Українки. Ольга Косач-Кривинюк та її чоловік Михайло були активісти Катеринославіської "Просвіти", відкрили тут після 1917 року власне видавництво для дітей, сестра видала в Катеринославі окремими виданнями підручник Лесі та її поему "Бояриня", яка в радянський час не видавалася.

Усі ці факти змушують нас ініціювати відкриття в Дніпрі пам'ятника на честь Лесі Українки.

Нам бачиться оригінальна скульптурна композиція, де було б увічнено Лесю Українку і її сестру Ольгу, її особистого лікаря і кращу подругу.

Просимо міську владу підтримати нашу ініціативу і увічнити пам'ять про видатну українську поетесу відкриттям скульптурної композиції на її честь.

З повагою, правління Дніпропетровської обласної організації НСПУ.

“Актуально”

---Сім'я з України в Польщі---

Нижче сім'я з України, яка знайшла притулок в Ольштині (Польща) і якій допомагає серед інших Лідія Лашин. Юлія закінчила в Україні Факультет лісового господарства та захисту середовища, а в Польщі працює швачкою. Її чоловік – випускник економії залишився в країні, що б обороняти Батьківщину. У них двоє дітей. Старший тепер у школі, а молодший у дитячому яслі.

Пані Юлія з синами Владиком (старший) і Ярославом

Кілька днів тому старшого сина, 14 років, прооперували в клініці в Гданську, де йому виправили вроджену ваду серця. У нього ще фібриляція передсердь. Мені вдалося зібрати 900 доларів, щоб допомогти цій родині. Не всім зможемо допомогти, але потрібно постаратися підтримати особливо тих, у кого великі та нагальні потреби, а така ситуація – це хвороба. Жінка з молодшою дитиною, коли старша була госпіталізована, кілька днів провела в готелі в Гданську. Зараз гроші українських організацій зі США йдуть напряму в Україну, можна сказати, на фронт. З повагою,

Стефан Лашин, Лонг Айланд, США

Великий Син Великого Батька

Цей сполин про непересічну особу загалом відому не пишу для того щоби переповісти біографію, а радше щоби віддати честь та особисті почування про цю особу не тільки з власного спілкування але своєю оцінкою чим була ця особа для суспільства, свого народу та її історії. Біографія Юрія Шухевича записана і відома всім українським патріотам. Його значення для нашої історії не можна переоцінити. Юрій Шухевич, як його батько були дійсними героями нашого народу.

Батько Юрія, Роман Шухевич, це взірець своїх сучасників та герой для майбутніх поколінь. Він навіки записаний. Героїчна боротьба нашого народу сьогодні має також і

його духа печать. Юрій був підліток коли його забрали від матері. Він ще у дитячому будинку, а опісля за нескореність у тюрмах, таборах і на заслання став символом не тільки як син свого батька але сам як героїчна нескорена індивідуальність. Все його життя було боротьбою. Він життя завершив але боротьба під його та батьковим ім'ям продовжується.

Виростаючи у бандерівській родині та організаціях для мене підлітка 15 літнього напевне найбільш вагома подія була антирадянська демонстрація у програмі Першого Світового Конгресу Вільних Українців у Нью Йорку у 1967 році. Демонстрація відбувалася також як протест захоплення від матері ворогом підлітка тринадцять літнього Юрка Шухевича і запроторення до дитбудинку "ворогів народу" на Донбасі.

Його обличчя було на наших транспарантах, а його непохитність була у наших серцях і думках. Підліток Юрко став перед судом арештованим у п'ятнадцятому році життя і засудженим на п'ять років коли йому було тільки шістнадцять. Відвернення від матері, запроторення, арешт і ув'язнення було вершком злочинності радянської влади для цілого Західного світу. Його знімки появлялись по цілому світу з написами, що карають дитину за "гріхи" її батька. Мої студентські антирадянські акції були завжди наснажені його постаттю. Він був передовим політичним в'язнем зокрема для студентської молоді. Юрій Шухевич відбув разом майже тридцять років тюрем, таборів та заслання.

З проголошенням незалежності та частішими поїздками в Україні для мене і моєї родини завжди одною з найважливіших пунктів був Львів де можна було зустрінути пана Юрка. Він вже був фізичним інвалідом і жив як опікун з двома бідними жінками інвалідами якими він при свої зорові немічності все ж таки опікувався. Зразу можна було пізнати, що хоча він очима не бачить, його відчуття більш далекоглядне чим багатьох з повним зором.

Політична діяльність Юрка вже після проголошення незалежності заслуговує на окреме відзначення. Юрій був свідомий своєї долі та важливості особи як символа а також як сина свого легендарного батька. Однак він був дуже скромним, вислуховував всіх які до нього далеко не доросли. Я мав нагоду і велику честь з ним зустрічатися багато і не тільки зустрічати, але і суттєво розмовляти на різні теми, усе пов'язано з актуальними справами на користь України та нашого народу.

Пан Юрій працював майже до останнього свого віддиху. Тільки кілька місяців тому він ховав останню зв'язку свого батька, Дарію Гусак чи Гусак. Тобто він усе був зайнятий своєю працею яка завжди мала національний характер. Уважав це своїм обов'язком перед своїм батьком та своїм народом.

При цьому спомині треба згадати і родину Шухевичів одну з найшляхетніших родин не тільки міста Льва але цілої України. Очевидно батька, Головного командира Романа і матір, пані Наталію теж в'язня радянських таборів, вуйка Юрія Мирослава Березинського вбитого поляками, стрійка Юрія вбитого більшовиками ще 1941 року, тету Наталю в'язня радянських таборів. Такі були люди ті Шухевичі і

Березинські. Про кожного можна багато доброго сказати.

У глибокому смутку дружині Олександрі, друзям і подругам по ділах висловлюю глибоке співчуття. Такі люди родяться раз на кілька поколінь кажеється, але Шухевичі здається цей закон природи трохи надужили.

Слава Україні! Героям Слава! Вічна пам'ять Юрію Шухевичу! Україна Вас пам'ятатиме! На Вашому гробі посадимо Калину, щоби Ви у сні могли приймати запах її квіту та смак її овочу. Ви не раз її підіймали. Підійматимуть і ті які підуть Вашими слідами за Вашим прикладом та вказівками.

22 листопада 2022 року
Аскольд С. Лозинський

Слово редактора

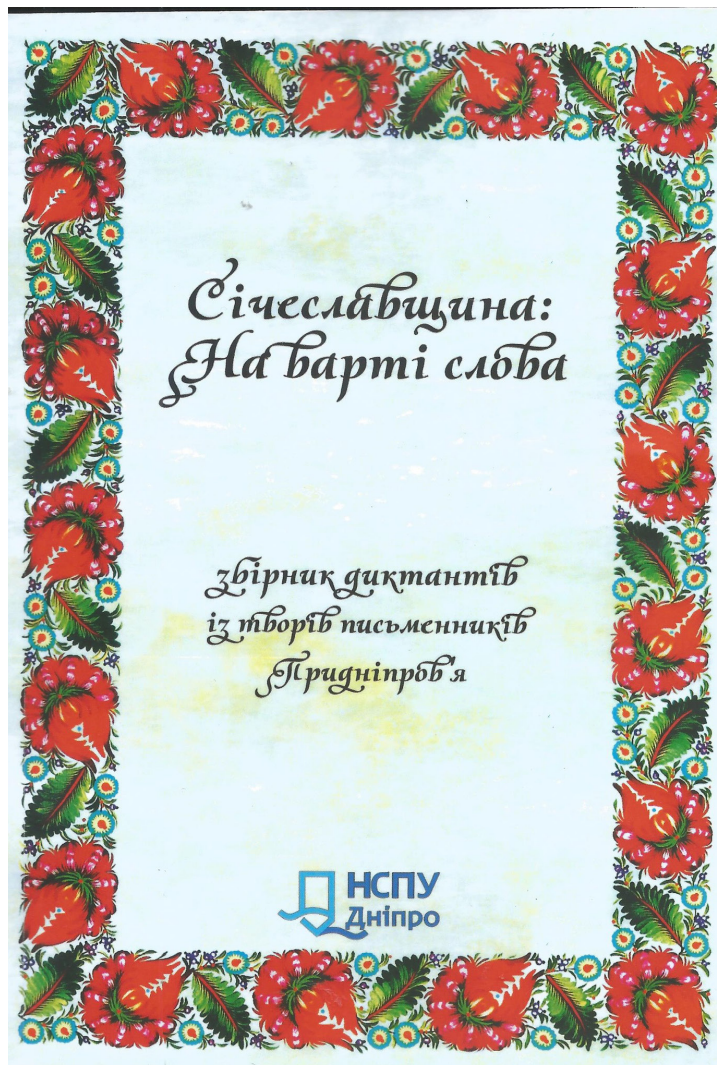
Можу бути гордим за своїх колег, членів обласної організації Національної Співки письменників України, які, у такий грізний час, не лише займаються творчістю, а й провадять просвітницьку роботу. Буквально днями світ побачило багато в чому унікальне видання. А саме збірник диктантів із творів письменників Придніпров'я «Січеславщина на варті слова».

Готуючи видавничу новинку, майстри красивого слова переслідували зразу декілька завдань, а саме: поширити інформацію про творчість літераторів Січеславського краю та спонукати учнів, студентів, усіх охочих до вивчення української культури, перевірити знання з рідної мови.

Непростим був шлях цього видання до читача. Свого часу ідею дніпропетровських письменників підтримало керівництво Дніпропетровської облради і до 90-чя з дня утворення області з'явився електронний варіант книги.

І ось зараз, завдяки видавництву нашої колеги, письменниці Марії Дружко, і головне - громадянській позиції мецената Олега Безуса світ побачило повноцінне видання. У книжці охоплено творчість багатьох літераторів Дніпропетровщини. Так, тут вміщено уривки з творів письменників, починаючи від Адріана Кащенка аж до сьогодення. Звісна річ, в такій «кумпанії» було приємно побачити дещо з того, що вийшло й з-під мого пера...

Фідель Сухоніс

Життя журналу

Сьогодні як ніколи важлива єдність світового українства. Привітання лауреатам цьогорічної Відзнаки імені Івана Багряного від голови однойменної Фундації з США пані Віри Боднарук.

Фідель Сухоніс,
шеф-редактор журналу "Бористен".

Фундація
ім. Івана Багряного

Bahriany
Foundation Inc

19669 Villa Rosa Loop, Fort Myers, Florida 33967 USA

Листопад, 2022

До : Володарів Відзнаки
ім. Івана Багряного в 2022 р.

Дорогі Друзі!

Від імені управи Фундації Івана Багряного щиро вітаю Вас з одержанням Відзнаки Володарів ім. Івана Багряного в 2022р.

У цей рік жорстокого нападу Москви на Україну і український нарід, щоб відібрати незалежність і знищити всі цінності, Ваша невтомна, віддана праця дуже потрібна. Ви докладаете усіх сил в Україні та діаспорі, щоб Україна вистояла це тяжке випробування та могла й далі успішно розвиватися, як європейська незалежна держава.

Ваша безкорисна праця на розвиток української держави в різних галузях заслуговує щирої подяки.

Слава Україні!

Героям Слава!

Віра Боднарук
проф. Віра Боднарук, голова
Фундації ім. І. Багряного

Вручено відзнаки імені Івана Багряного

Зустріч медійників із цьогорічними лауреатами відзнаки імені Івана Багряного, видатного українського письменника і політичного діяча, відбулася минулого понеділка у Дніпровському Центрі журналістської солідарності НСЖУ.

Цю іменну відзнаку заснували 2016 року Фондація ім.Івана Багряного (США) та Всеукраїнський щомісячник «Бористен» (представництво Фондації Багряного на Січеславщині). За цей час її присуджено майже 50 громадянам України та представникам української діаспори.

У 2022 році відзначали за волонтерську, просвітницьку діяльність, всебічну гуманітарну допомогу збройним силам та громадянам України, за підтримку героїчної боротьби українського народу проти російської агресії. Нагороду отримали 8 лауреатів, двоє з яких проживають в Сполучених Штатах.

«В таку складну, трагічну днину ми вирішили таким чином

підтримати тих, хто наближає нашу перемогу в тилу – волонтерів, просвітян, меценатів, – розповідає представник Фондації Багряного у Дніпропетровській області, шеф-редактор журналу «Бористен» Фідель Сухоніс. – Хто на своєму місці так чи інакше допомагає Україні вистояти, перемогти».

Серед присутніх на зустрічі із журналістами також були ті, кого цьогоріч вшанували Відзнакою імені Івана Багряного. Це волонтерка Яна Ушакова, засновниця громадської організації «Молодь, яка творить державу». З перших днів повномасштабного російського вторгнення займається евакуацією людей, возить гуманітарну допомогу на тимчасово окуповані та деокуповані території, системно допомагає СЗУ. Надзвичайно багато робить для підтримки українських збройних сил голова Національно-культурного Центру азербайджанської діаспори м.Дніпра Сархош Ісмаїлов. Систематично допомагає українській армії і засновник благодійного фонду допомоги ЗСУ «Січ», підприємець та меценат В'ячеслав Дідик!

за перші сім місяців збудували 40 кілометрів захисних рубежів, ремонтують автомобільну техніку для військових, швидкі).

Такі відзнаки заряджають, задають тонус, дають новий старт».

За словами організаторів зустрічі, такі імпрези сьогодні потрібні, аби дати волонтерам та тим, хто працює в тилу, розуміння, що їхня робота важлива для нас та для ЗСУ, які так мужньо і такою дорогою ціною наближають нашу перемогу. Незабутнім музичним доповненням цього патріотичного заходу став виступ інструментального дуету LIFE. Студенти мистецького коледжу імені Глінки на домрі і акордеоні виконали Гімн України, знамениту «Мелодію» Мирослава Скорика та символічну «Червону калину».

Волонтер Максим Свисенко почав свій шлях благодійності ще до 24 лютого, створюючи у Дніпрі тимчасові прихистки для внутрішньо переміщених осіб. Сьогодні він вже представляє волонтерську платформу в Україні «СпівДія:Шелтер», яка надає підтримку тисячам переселенців.

«Ось такі відзнаки цінні тим, що не дають опускати руки. Вони мотивують, вони підживлюють, дають сили рухатися далі, — наголосив Максим Свисенко. — Справді, інколи здається, що ти вже на межі, і продовжувати простонамає ресурсу, ні морального, ні фізичного.

Завітав на подію до Центру журналістської солідарності і Максим Сокіл,¹ 23-річний боєць ТРО з Миколаївщини. Він дивом лишився живим після важкого поранення в березні – потрапив під ворожий обстріл у місті Снігурівка, зараз проходить реабілітацію в Дніпровській лікарні. Попри те, що ліва частина тіла у чоловіка «не працює» і триматись на ногах йому надзвичайно складно, Максим разом із усіма підвівся і стояв під час Гімну України.

«Волонтерство – це справа, яка об'єднує. Усі ми працюємо заради нашої перемоги, кожен на своєму фронті. Національна спілка журналістів України створила Мережу Центрів журналістської солідарності для допомоги медійникам, які постраждали через війну, були змушені переїхати, втратили роботу, техніку, чи потребують іншої підтримки. «Журналісти важливі!» – це наше гасло», – зазначила координаторка Дніпровського Центру Наталя Назарова.

Як сказав військовий капелан отець Василь, журналістів можна порівняти з ангелами: «Ангели несуть звістку від Бога до людини, а від людини до Бога. І головне, щоб дорогою ця звістка не зіпсувалась. Це такі носії правди, носії того, що люди потребують. І цим займаються журналісти – несуть слово до людей».

ЦЬОГОРІЧНІ ЛАУРЕАТИ:

В'ячеслав Дідик (Дніпро, Україна) - український підприємець та меценат,
засновник благодійного фонду допомоги ЗСУ «Січ»
За систематичну волонтерську та просвітницьку діяльність

Яна Ушакова (м. Дніпро, Україна) - засновниця ГО «Молодь, яка творить державу», волонтерка.
За всебічну гуманітарну допомогу ЗСУ, евакуацію населення з окупованих територій, системну передачу гуманітарної допомоги на окуповані та деокуповані території.

Максим Свисенко (м. Київ, Україна) - волонтер, керівник проекту «СпівДія:Шелтер».
За допомогу ЗСУ та громадянам України, що мешкають у деокупованих та прифронтових населених пунктах.

Сархош Ісмаїлов (м. Дніпро, Україна) - голова Національно-культурного Центру азербайджанської діаспори м. Дніпра.
За систематичну гуманітарну допомогу ЗСУ.

Іван Ветров (м. Рівне, Україна) - голова обласної "Просвіти".
За просвітницьку діяльність у період російської агресії.

Олександра Сумарук (м. Самбір, України) - голова "Просвіти" м. Самбір.
За просвітницьку діяльність у період російської агресії.

Доктор Богдан Боднарук (Флорида, США) - секретар Товариства Української мови в США.
За багаторічну працю в розбудові української України.

Василь Стан (м. Бостон, США) - громадський діяч.
За підтримку героїчної боротьби українського народу під час повномасштабного вторгнення РФ.

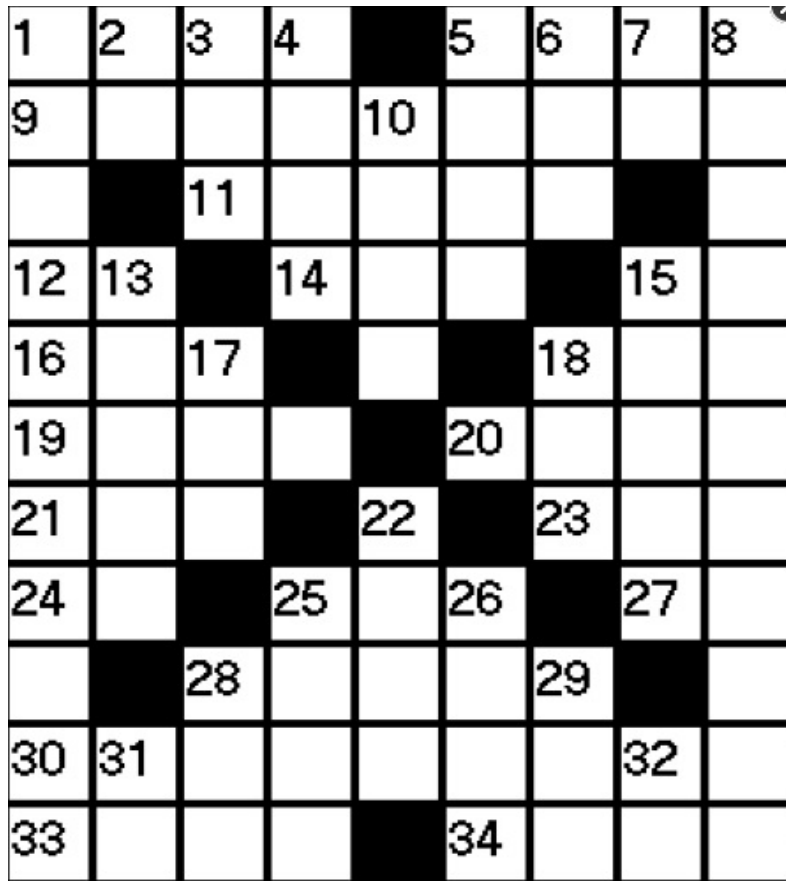

Кросвод від "Бористену"

На прохання нашої давньої читачки пані Гертруди Петрівни СУР ми започатковуємо нову рубрику - "Кросвод від "Бористену"! Адже тренувати мозок не менш важливо, ніж

м'язи! Цього номеру пропонуємо вам кросвод на тему "Мова"!

Редакція "Щомісячника"

За горизонталлю:

1. Ріка у Франції і Німеччині, права притока ріки Мозель. 5. Річка в регіоні Канто, в Японії. 9. Вапняковий туф, який відкладають кальцієвмісні мінеральні джерела. 11. Горщик для квітів. 12. Міська телестудія. 14. Місто в Закарпатській області, Україна. 15. Нота. 16. Персонаж давньогрецької міфології, син Лікімнія. 18. Великий вечір з танцями. 19. Не моя, а 20. Те, що викликає загальне захоплення, вражає своїми якостями, властивостями, красою. 21. За релігійними уявленнями — місце, де блаженствують праведники після смерті. 23. Горюча рідина, продукт перегонки нафти. 24. Кім ... Сен (комуністичний диктатор («великий вождь») Північної Корей). 25. Протиракетна оборона. 27. Пістолет Токарева. 28. Той, хто стоїть на чолі кого-, чого-небудь. 30. Робітник, що видобуває каміння в кар'єрі. 33. Позитивно заряджений електрод. 34. Стержень, якого вставляють у спеціальний отвір на кінцях осей, болтів і т. ін. для закріплення на них коліс, гайок тощо.

За вертикаллю:

1. Дистанція сто метрів у спортивних змаганнях з бігу, плавання тощо. 2. Міра земельної площі. 3. ... Евальд (естонський композитор). 4. Той, хто намагається одержати за свою працю більше, ніж вона варта. 5. Узагальнююча назва літературно-музичних жанрів в середньовічній західній Європі, в основі яких лежить поетична або музично-поетична обробка створених раніше григоріанських розспівів. 6. Академія технологічних наук. 7. Я і ти. 8. Збудник анкілостомозу. 10. Видатний байкар, засновник жанру байки. 13. Все те, що становить предмет торгівлі. 15. Анвар ... (третій президент Єгипту). 17. Людина, яка, за Біблією, побудувала ковчег, що допоміг їй із сім'єю і тваринами врятуватися від усесвітнього потопу. 18. Західний ... (річка в Україні). 22. Радянський та російський футболіст та тренер. 25. Шерстяне або напівшерстяне покривало, переважно з торочками, що його використовують як хустку або ковдру. 26. Плід городніх (рідше польових) рослин та зелень, що вживаються як їжа. 28. Генетично модифікований організм. 29. Здивування, незадоволення. 31. Назва серії літаків авіаконструктора Антонова. 32. «Добре» у американців.

“Ексклюзив”

Лада Рослицька у Дніпрі!

Гарно побувати серед гарних людей у гарному місті. У невтомної канадійки українського походження Лади Рослицької знайшлося пару годин аби відвідати Дніпровський «Яхт-клуб «Січ».

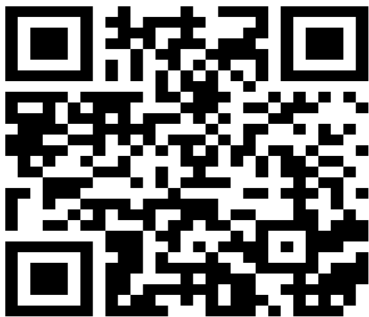
Тут багаторічна волонтерка і міжнародний політичний аналітик мала нагоду познайомитися з членами однойменного благодійного фонду підтримки ЗСУ і просто помилуватися чудовими краєвидами, які створив з одностудіями на берегах Славутича, бізнесмен та мистець В'ячеслав Дідик. PR менеджер закладу Тутокhіп Dmytro сповна реалізував свій професіоналізм камермена.

Попри гіркоту воєнного часу завдяки чудовій місцині та гостинним господарям на душі стало децю світліше...

Влас. інформ.

Інтерв'ю з Ладодою Рослицькою із циклу програми «Історії війни» дивіться за посиланням

Для цього треба відсканувати QRкод

Війна - це біль, який торкнувся усіх Українців. Невигадані історії, цікаві гості, емоційні розповіді у програмі “Історії Війни”.

Автор і ведуча: Дарина Сухоніс.

"Новини"

Поміч на Збереження Рідної Мови

Товариство Української Мови (ТУМ-США) продовжує помагати «Просвітам» в Україні в цей неспокійний час війни з московською навалою. Фінансова поміч використовується на видавничу діяльність та гуманітарну допомогу. Листи подяки приходять електронною поштою коли немає перешкод.

Голова Буковинської «Просвіти» в Заставі Світлана Масловська повідомила, що 9-ого листопада було організовано День Української Писемності та Мови.

Але ця щорічна імпреза відбулася цим разом інакше через війну. Замість писати радіодиктант на

тему «Твій Дім», через відключення електроенергії, зацікавлені зібралися у Мама Центрі, де голова «Просвіти» розповіла про вшанування пам'яті Нестора Літописця, причину засновання Дня Написання Диктанту Єдності та зачитала текст цьогорічного диктанту: «Твій Дім». Присутні були люди зі східних областей (переселенці), які втратили свій дім через війну і опинилися на Буковині. Їм було важко писати про свою оселю, тому голова «Просвіти» запропонувала іншу тему: »Микола Івасюк-мистецтва невмирущий птах». Він народився на Буковині і широко відомий як художник картини «Візд Богдана Хмельницького в Київ».

Буковина: Диктант Єдності

Він був страчений радянським союзом 85 років тому, коли розстрілювали українських письменників, композиторів, мистців. Присутні дякували за нове відкриття для себе та необхідність розвитку української мови.

Голова Луганської обласної «Просвіти», який перебуває у м. Вишгород, але є в тісному контакті з луганськими активістами, дякує за підтримку ТУМ. Він повідомляє, що хоч і як тяжко через відсутність електронного зв'язку, телекомунікації, будинкового опалення, але паніки немає – тільки гнів і злість на ворога. На терені Київщини

просвітяни не припиняють культурно-просвітницьку діяльність. Вони відзначали День української писемності і рідної мови та пам'ять жертв Голодоморів-Геноцидів українського народу 20-30-40 рр. минулого століття.

Голова Самбірської «Просвіти» Олександра Сумарук пише, що у вересні відбулися чергові франківські читання, які почалися в 2010 році біля погруддя Івана Франка в селі Ралівна коло Самбора. Але через епідемію в 2020 і 2021 рр. читання відбувались в Самборі. Цього року, хоч і небезпечно було збирати людей через війну, але читання таки відбулися.

Хмельницьке: Студенти Національного Університету

Самбір: Історія «Просвіти» Самбірщини, розказує Олександра Сумарук, голова «Просвіти»

Хмельницьке: Радіодиктант

Віталій Міхалевський, голова Хмельницької «Просвіти», повідомляє, що в рамках відзначення Дня української писемності та мови було проведено низку заходів, щоб вшанувати Українське Слово на національному святі державної мови. Було організовано участь у Радіодиктанті національної єдності; зустріч зі студентами Хмельницької гуманітарно-педагогічної академії; зустріч зі студентами Хмельницького кооперативного інституту; та співорганізація літературно-просвітницького проєкту «Мова-цете, що житиме вічно» у Хмельницькому Національному Університеті. Навіть повітряні тривоги не перешкодили учасникам вшанувати українське слово.

Катерина Сичик, голова міської «Просвіти» Рівного, повідомляє про великий успіх курсів української мови для переміщених осіб з Маріуполя, Харкова, Малітополя, Бердянська, Ірпеня, Києва, Миколаєва, По-

пасної та Феодосії. Ці курси почалися в квітні в музеї «Просвіти» і на них записалося 32 особи. На нинішній день вже відбулося 3 сесії викладання і курс закінчили 103 особи, які отримали сертифікати. Викладачами були учителі української мови в місцевих школах і ліцеях. Назва курсів української мови: «Філіжанка кави по-рівненськи».

Ректор Національного Університету «Острозька Академія» (НУОА) Ігор Пасічник повідомив, що частину отриманих фондів передано в пам'ять св.п. Мирослави Наливайко буде використано на облаштування спеціальної кімнати при Інституті Дослідження Української Діаспори НУОА, яка носитиме її ім'я. А другу частину фондів піде на підтримку вояків ЗСУ у вигляді ліків, продуктів харчування, гігієнічних засобів і т.п.

Віра Боднарук, голова Товариства Української Мови (ТУМ-США)

*Хмельницьке:
Грамота
учасникам
Університету*

--Віршоване слово--

Володимир Григорович Бублик (1950 –2007) – талановитий січеславський художник, викладач Дніпровського театральнo-художнього коледжу. В дев'яностих і нульових роках любителі образотворчого мистецтва мали можливість побачити його твори на кількох персональних виставках майстра, зокрема у Львівській картинній галереї та в історичному і художньому музеях Січеслава.

Син пана Володимира Олег віднайшов у архіві батька поезії, написані художником на випадкових клаптиках паперу. Невеличку добірку цих поезій, упорядковану Віталієм Старченком, редакція «Бористена» пропонує увазі читачів.

Володимир Бублик

НЕБО ВСМІХАЄТЬСЯ

Бачу шлях –
Його з-за обрію

Птахи принесли.
Стою на ньому.
Та дні життя посивіли
Чи то від сонця,
А чи від раннього туману,
Чи сіль спричинила те сяйво...

Красива хмаринка
На чистім небі.
Біле-синє –
Висока чистота

З небесних гір.
Знайду дорогу до вершин –
Вона ж десь тут.

Серед байраків, у степах
Поміж дерев, у сонячнім
промінні –
Вона ж десь тут, на березі
Дніпра.

Вона ж десь тут: порогами тече.

Душа шукає, пороги оббиває...

Рветься серце –
Шматтям птахів
У небі літає.
Рвуться аорти,
Рвуться артерії –
Бракує серцю
Живої води.
Птахи із зорями
Кохуються помацки.
Кохуються
З вечора до рання –
Серце із зорями
В обіймах завжди.

... Тебе нема.
З'ясувати важко:
Чи ніч, чи день,
Чи біле, чи ж бо чорне?..

**

Хай хоч злотом
Обсиплеш,
Скажу – не люблю.
Хай
Слізьми обмиєш –
Скажу – не люблю...
Але глянеш –
Нестерпно люблю!

Ти один
Думки переплітаються
Як тин
Як синь небес із хмарами
Гірським кришталем

Лицюють небеса
Ти один
Пнеться синь могутніми
Вітрилами
Земля мандрує
Маленьким кораблем
Поміж зірок
Ти один
Твій обрій на Землі
Є бортом корабля
Хочеться знати що там за обрієм
За обрієм небо всміхається

Переступи поріг
Цноти людської
Подолай ріку суєт
Вступи в ріку живого
Дніпро порогами тече
Гартує сонце на воді
Кованим металом
Вгризаючись у темряву землі
Переступаючи поріг
Кожен день

Серпневі золотяться вечори
Вершиться сяйво в небі.
Відбитком куцої стерні
Зависло серце в небесах
Над позолотою землі:
У вирій птаство проводить.

Стоять колодязі в степу –
Замерзлі «журавлі»,
Немов замерзлі коні.
А ти летиш напиться води –
Вогонь втомити.

Важко увечері
Небо на плечах тримати:
Надивилось, нагрілось
Обважніло, почорніло
Потім зорями вкрилось.

Звертаючись до Бога,
Колінами людина землю підтирає,
Просить про життя,
Забувши про воду під землею...

Тільки дурні мріють –
Розумні діють,
Припускаючись помилок.
За це карають їх
На горло,
Поки істина жива...

Пахнуть олівці
Квітами в степу
Гуде погляд
Очима карими під віялом
Бджолиних крил
Дме вітер
Суше поле
Сльоза – росю
Вологі очі

*“Господь відкриває істину
для того, щоби всяка людина
могла пізнати її, та пізнавши –
втілювати у власному житті й
досягати спасіння”, – Митрополит
Епіфаній*

Дорогі брати і сестри! Слава Ісусу Христу!

Цього недільного дня ми чуємо за богослужінням читання притчі про сівача. Сам Господь дає ученикам Своїм пояснення її значення. А ми, користуючись цією нагодою, поміркуємо над тим, що взагалі означає форма притч, яку так часто обирає Спаситель, щоби сповістити слухачам істини Божого закону.

«Вам дано розуміти таємниці Царства Божого, - каже Господь апостолам - а іншим - у притчах, щоби вони, дивлячись, не бачили і, слухаючи, не розуміли» (Лк. 8:10). Чи означає це, що Син Божий хоче щось приховати від слухачів, сповіщає якесь таємне знання, яке призначене не для всіх?

Насправді ні. Одкровення Боже можна уподібнити до сонця, яке світить постійно, безперестанно і однаково яскраво. А коли ми не бачимо цього - в години ночі, через хмарне небо або перебуваючи в закритому приміщенні чи просто маючи заплющені очі - то це не означає, що якась переміна сталася в сонці і воно не дає вже світла.

Сонце світить незалежно від нашого погляду, однак від нас залежить - бачимо ми його світло чи ні. Від місця, де ми перебуваємо, від обставин, від самої нашої здатності бачити. Так і одкровення Боже, звіщення істин Господнього закону, Його благої волі - воно звершується незалежно від того, розуміємо ми його чи ні, віримо чи відкидаємо віру, втілюємо звіщене для нас у власне життя чи марнуємо отриманий нами дар. Власне цю аналогію використовує Спаситель у почутій нами притчі - сівач засіює зерно щедро, але від того, як його приймає земля, залежить, чи дає

посіяне плоди.

Господь відкриває істину для того, щоби всяка людина могла пізнати її, та пізнавши - втілювати у власному житті й досягати спасіння. З боку Всевишнього немає нічого спеціально прихованого, ускладненого, адже Він, як свідчить Писання, «хоче, щоби усі люди спаслися і досягли пізнання істини» (1 Тим 2:4). Всі люди, а не деякі чи окремі.

Однак цілком очевидно, що не всі пізнають істину, не всі, почувши, сприймають її, не всі, хто сприйняв - живуть нею. І саме тому Господь каже апостолам: «Вам дано розуміти таємниці Царства Божого, а іншим - у притчах». Ким дано? Апостоли стали учениками Христовими тому, що їх обрав та покликав Господь. Однак вони стали учениками також тому, що прийняли обрання і пішли за голосом, що кликав їх. Отже, пізнання істин Божого одкровення залежить від Того, хто подає їх, тобто від Всевишнього, але також залежить і від тих, хто приймає.

Відкрите серце, чистий, не обтяжений гріховними пристрастями розум, щире бажання пізнати істину - вони дають пізнати таємниці Царства Божого. «Блаженні чисті серцем, - каже Христос - бо вони Бога побачать» (Мф. 5:8). Якщо все це так, то яке ж значення форми притчі, яку так часто обирає Спаситель для Своєї проповіді? Він обирає її для того, щоби приховати знання чи щоби сповістити його? Для розуміння відповіді на це питання слід нагадати істину, про яку ми вже не раз міркували, а саме - про свободу нашої волі. Бог сотворив людину вільною, дав їй свободу вибору. Ця свобода є непорушною, ніхто не може відібрати її лише сама людина може визначитися, як вона чинить

з отриманим даром, як використовує його.

Серед іншого ця свобода стосується і того, про щомисььогодні розмірковуємо. Господь відкриває людям істину, сповіщає таємниці Царства Божого, але не нав'язує їх, не примушує їх прийняти. Він свідчить істину, а вже від кожного зокрема залежить – прийняти почуте чи відкинути, дати посіяному зерну прорости і принести багатий плід чи залишитися безплідним і змарнованим.

Для чого ж тоді Спаситель використовує притчі? Для того, щоби людина через власний життєвий досвід, через речі та реалії, які вона знає і які для неї зрозумілі, могла сприйняти реалії світу духовного.

Кожен з нас знає, що таке бути дитиною – на власному досвіді та на досвіді тих дітей, яких ми бачимо. Коли дитина зростає, у неї постійно з'являються питання про різні речі та явища. Чи будемо ми, дорослі, відповідати на ці питання так, як відповідали би ми для дорослих? Чи будемо говорити про закони фізики, хімії, математики, чи будемо застосовувати філософські формули та визначення у розмові з дитиною? Мабуть, що не станемо так чинити, а спробуємо відповісти максимально просто.

Хіба така наша спрощена відповідь означатиме, що ми щось приховуємо від дитини, не бажаємо їй сказати? Навпаки – ми хочемо сказати, пояснити, але досвід і знання дитини, її рівень розвитку ще не дозволяють їй сприйняти всю повноту інформації. Тому свою відповідь на питання дитини ми намагаємося пристосувати до її знань і досвіду. Щоби через них, через те, що для дитини вже є відомим та зрозумілим, вона могла осягнути значення відповіді на її питання,

пізнати невідоме.

Власне такий самий механізм і використовується Спасителем у притчах. На складні духовні питання Він відповідає прикладами з повсякденного життя слухачів. Через речі, які для багатьох є знайомими та зрозумілими, Син Божий розкриває таємниці Царства Божого.

Чи можемо ми добре знати і розуміти, як діє слово Боже в серці людини? Для того, щоби знати та розуміти це, потрібен глибокий духовний досвід. Але коли слово Боже порівнюється із зерном, то знання про те, як його сіють та вирощують, які є перешкоди для отримання багатого врожаю – ці повсякденні практичні знання допомагають нам зрозуміти таємничі реалії духовного світу. І ще одне міркування слід додати до вже сказаного. Форма притч покликана через відомі та зрозумілі для слухачів речі розкрити їм істини складні, таємничі. Чому ж тоді Спаситель каже про слухачів притч такими, на перший погляд, суперечливими словами: «щоб вони, дивлячись, не бачили і, слухаючи, не розуміли»?

Пояснення є наступним. Для тих, хто має відкрите серце, хто прагне пізнати істину і жити у згоді з нею – притчі є способом кращого осягнення Божого одкровення. Але серед слухачів притч є й ті, хто не бажає пізнати істину, не хоче втілювати волю Божу в своєму житті. Для таких притча, як доступна форма свідчення істини, стає фактором більшої провини. Бо коли би слово Боже звіщалося лише у вигляді глибокої премудрості, то люди, які не хочуть жити у згоді з істиною, могли би виправдовувати себе тим, що не здатні зрозуміти такого одкровення. Тому істини Бог сповіщає не лише як таємничу премудрість, але і як доступні через наш власний життєвий досвід притчі,

дуже прості для засвоєння тими, хто справді бажає цього. А ті, хто не бажають знати волю Божу, простотою і доступністю притч викриваються в гріховному лукавстві, закам'яній нечутливості, у впертості. Вони «дивляться і не бачать, слухають і не чують» не тому, що Бог щось приховує від них, але тому, що вони самі не бажають бачити й чути тоді, коли їм звіщають і являють істину.

Всі ці міркування, дорогі брати і сестри, спонукають нас до того, щоби з більшою уважністю ми ставилися до слова Божого, до євангельського одкровення. Бо зерно істини, яке сіє сівач – це не просто образ з притчі, але це вказівка на кожного з нас. Це зерно вже посіяне в наші душі. Воно вже звіщене нам, істина вже відкрита. І від нас залежить, чи зросте це зерно в колос, чи принесе багато плоду. А якщо ні – то за змарновану істину ми дамо відповідь перед Сівачем – нашим Господом.

Адже Він все зробив і робить для того, щоби ми пізнали істину і спаслися. Якщо ж не досягаємо цього, то лише через нашу недбалість, за яку заслужимо осудження, як той раб лукавий, який талант, отриманий від господаря, не примножив, а закопав у землю.

Дорогі брати і сестри!

Сьогодні ми вшановуємо пам'ять святих мучеників і безсрібників Косми і Даміана, безвідплатних цілителів. На спогад про їхній дар і служіння Церквою встановлене святкування соборної пам'яті всіх святих цілителів. Апостол і євангеліст Лука, якого вшановуватиме Церква завтра, великомученик Пантелеймон, згадані нами Косма і Даміан, наш київський святий преподобний Агапіт Печерський та багато інших – всі вони мали дар від Господа в лікуванні тілесних хвороб. І цей дар нагадує нам про зв'язок тілесного здоров'я з духовним. А також нагадує про благородну місію лікарів, які виконують заповідь любові до ближнього через служіння нашому здоров'ю. З особливою повагою ми цінуємо це служіння зараз, в час глобальних викликів та в умовах війни, коли вчасно надана медична допомога має ціною врятоване життя.

Тож у цей особливий день просимо у Господа для наших лікарів, медичних працівників та волонтерів – благословення, зміцнення сил у служінні та всіх благ. А всім, хто потребує зцілення, особливо пораненим нашим захисникам і мирним мешканцям, які від нападу чужинців постраждали – бажаємо одужання і відновлення тілесних сил. І нехай молитви та заступництво святих цілителів будуть допомогою для всіх, хто цього потребує.

Амінь.

Молитва за родину

Ласкавий Господи, Ісусе Христе, Який захотів провести довгі роки Свого земного життя в назаретській Родині! Благаю Тебе, поблагослови мою дорогу родину: батька, матір, братів, сестер, всіх свояків і кровних. Зішли їм ласку, щоб всім серцем любили Тебе, охорони від нещасть, диявольських спокус і всякого лиха.

Подай згоду моїй родині, бо згода - це великий Твій дар. Допоможи її членам щиро любитися надприродною Божою любов'ю, яка осолоджує прикрощі земного життя. Будь з нами в годину смерті, щоб з Твоєї ласки вийшли ми з цього світу та пішли до Неба навіки прославляти Тебе. Маріє, найкраща наша Мати і взірєць для кожної родини, будь завжди з моєю дорогою родиною. Амінь.

МОЛИТВИ ЗА УКРАЇНСЬКИХ ВОЇНІВ ТА УКРАЇНУ

Передвічний Творче, Боже миру і добра, своєю незбагненою потугою стань сьогодні на захист твоїх вірних синів і доньок, що, ризикуючи власним життям, стали на захист свого народу.

Будь для кожного з них силою і міццю, вірною опорою у миті випробувань і світлим обрієм у сутінках загроз. Увінчай їхні зусилля перемогою добра над злом, правди над брехнею, справедливості над кривдою. Підведи кожного, хто спіткнеться; поверни кожного, хто загубиться; звесели кожного, зраненого серцем; воскресіння даруй усім полеглим за своїх братів і сестер. Зроби їх надійною опорою для українського народу – його щитом і його надією. А в грізному клекоті бою дай кожному з них сили й відваги не зійти з дороги, що веде до остаточної перемоги.

Боже, нехай буде завтра, і нехай буде мирний світанок, а на його сторожі нехай вірно стоїть відважний захисник України – український воїн!

Meest

ДОСТАВКА
ПОСИЛОК
У 19 КРАЇН
СВІТУ

Скористайтесь швидким та зручним сервісом доставки від Meest і відправляйте посилки своїм рідним та близьким у 19 країн світу! Окрім цього, Meest пропонує одні з найнижчих цін на доставку відправлень у країни Європи, США та Канаду, оскільки розуміємо як це важливо у такий непростий для усіх нас час. Неодмінно скористайтеся можливістю відправляти посилки за зниженою ціною на доставку за кордон та економте разом з нами!

ua.meest.com

